

امام باقر(ع) شبهات و انحرافات فکری جامعه زمان خود را از بین بردند

مدیر مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم گفت: امام باقر(ع) همواره با استدلال‌های محکم و تکیه به علم الهی به شبهات مخالفان اسلام و حکام پاسخ می‌دادند و این شبهات را از میان می‌بردند.

مدیر مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم گفت: امام باقر(ع) همواره با استدلال‌های محکم و تکیه به علم الهی به شبهات مخالفان اسلام و حکام پاسخ می‌دادند و این شبهات را از میان می‌بردند.

خبرگزاری مهر - ابوجعفر، امام محمدباقر(ع) پنجمین آفتابی است که بر افق امامت، جاودانه درخشید، زندگی ایشان سراسر دانش و ارزش بود، از این رو باقرالعلوم نامیده شد، یعنی شکافنده دشواری‌های دانش و گشاینده پیچیدگی‌های معرفت. حضرت ابوجعفر، باقرالعلوم(ع) در شهر مدینه تولد یافت و بر اساس نظریه بیشتر مورخان و کتاب‌های روایی، تولد آن گرامی در سال ۵۷ هجری بوده است و سرانجام بر سر تعارضات مبنایی با نظام خلافت ظالمانه، در هفتم ذی‌الحجه، توسط هشام به شهادت رسیدند.

امام باقر(ع) در دوران امامت خویش به تبیین مبانی اصیل و سنت‌های محمدی(ص) پرداخته و نفی و طرد بدعت‌ها را در محدوده رسالت علمی و عملی خود قرار داده بودند.

همچنین امام باقر(ع) در تصحیح اندیشه‌ها و زدایش انحراف‌ها، تنها به مبارزه و رویارویی اکتفا نکردند، بلکه با بیان احکام و گاه تبیین شیوه استنباط احکام از قرآن و سنت پیامبر(ص)، پایه‌های فقهت و اجتهاد صحیح را استحکام بخشیدند.

امام باقر(ع) هیچ‌گاه از ترویج مبانی اسلام کوتاه نیامدند

حجت‌الاسلام محمدرضا کریمی والا، استاد دانشگاه قم در این زمینه در گفتگو با **خبرنگار مهر**، اظهار کرد: امام باقر(ع) در سال ۵۷ در مدینه از مادری به نام ام عبدالله متولد شدند و امام صادق(ع) راجع به مادر امام باقر(ع) فرمودند که او صدیقه بود و مانند او در خاندان امام حسن(ع) دیده نشد.

وی با بیان اینکه امام باقر(ع) کسی است که از طرف پدر از نسل امام حسین(ع) و از طرف مادر از نسل امام حسن(ع) است، ادامه داد: دوران امامت امام باقر(ع) ۱۹ سال بود و مشهورترین لقب ایشان همین باقر است که توسط پیامبر اکرم(ص) در حدیث جابر به ایشان داده شده و به معنای شکافنده علوم است.

این استاد حوزه و دانشگاه گفت: روزی جابر بن عبدالله انصاری که در اواخر عمر نابینا هم شده بود، به منزل حضرت سجاد(ع) شرفیاب شد. از کودک خردسالی که در منزل ایشان بود، پرسید: کیستی؟ فرمود: محمد بن علی بن الحسین. جابر گفت: نزدیک بیا، دست او را گرفت و بوسید. سپس عرض کرد: روزی خدمت حدّث رسول خدا(ص) بودم، ایشان فرمود: ای جابر! تو باقی میمانی تا محمد بن علی بن الحسین را که یکی از اولاد من است، ملاقات کنی، سلام مرا به او برسان و بگو: خدا به تو نور رحمت دهد، علم و دین را نشر بده. امام پنجم(ع) هم به امر جدشان قیام کردند و به نشر علم و دین پرداختند.

امام باقر(ع) هیچ‌گاه از ادعای امامت و ترویج اسلام دست برنداشتند و از هر فرصتی از آگاهی دادن به مردم استفاده می‌کردند وی با اشاره به اوضاع سیاسی و علمی زمان امام باقر(ع)، افزود: یکی از حکمای زمان امام باقر(ع) عمر بن عبدالعزیز بود که رفتار او با امام باقر(ع) نسبت به دیگر حکما بهتر بود و امام باقر(ع) می‌فرمودند که او نجیب بنی امیه است.

حجت‌الاسلام کریمی والا تصریح کرد: از جمله اقدامات عمر بن عبدالعزیز این بود که ممنوعیت نقل حدیث را ملغی کرد؛ چرا که به خاطر همین ممنوعیت نقل حدیث مردم از سنت پیامبر(ص) بی‌خبر بودند.

وی با بیان اینکه امام باقر(ع) توانستند مجمعی تشکیل دهند و راجع به سنت پیامبر(ص) صحبت کنند، عنوان کرد: همچنین عمر بن عبدالعزیز بدعت ننگین لعن علی بن ابی‌طالب(ع) را که پای منبرها گفته می‌شد، از میان برداشت.

عضو هیئت علمی دانشگاه قم با اشاره به اینکه هشام بن عبدالملک یکی از حکمای جور و ستم زمان امام باقر(ع) بود، یادآور شد: در دوران هشام بن عبدالملک سختی‌های زیادی بر امام باقر(ع) تحمیل شد؛ اما امام هیچ‌گاه از ادعای امامت و ترویج اسلام دست برنداشتند و از هر فرصتی از آگاهی دادن به مردم استفاده می‌کردند.

در زمان امام باقر(ع) شبهات و سؤالات مردم زیاد بود

مدیر مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم نیز در گفتگو با **خبرنگار مهر**، اظهار کرد: امام باقر(ع) در مقطعی امامت را بر عهده داشتند که فتوحات اسلامی زیاد شده بود و گسترش جغرافیایی اسلام دیده می‌شد.

حجت‌الاسلام محمدصادق یوسفی مقدم ادامه داد: این گسترش اسلام چندین مسئله مانند توسعه نیازهای فکری و فرهنگی امت اسلام، گسترش سؤالات توسط مردم و جامعه اسلامی و گسترش شبهات مردم بود.

وی افزود: در زمان امام باقر(ع) از جانب مخالفان شبهات زیاد شده بود و حکومت بنی‌امیه برای توجیه اعمال و اقدامات خود سعی در ایجاد شبهه‌ای فکری داشتند تا ضمن توجیه اقدامات خود، مردم را در برابر انحرافات فکری و جریان‌های رفتاری و سیاسی خود تسلیم کند.

اقدامات امام باقر(ع) برای زدودن شبهات و انحرافات فکری

حجت الاسلام یوسفی مقدم تصریح کرد: امام باقر(ع) در دوران امامت خویش سعی کردند به نیازهای مردم به صورت واقعی پاسخ داده شود؛ فرستادن افراد به برخی مناطق و بلاد اسلامی، برآوردن نیازهای فکری و فرهنگی جامعه و تربیت شاگردان برجسته از جمله این اقدامات بود.

وی با بیان اینکه امام باقر(ع) با استدلال‌های محکم و تکیه به علم الهی به شبهات مخالفین اسلام و حکام پاسخ می‌دادند، گفت: در واقع امام باقر(ع) راه علم را گشودند و امام صادق(ع) به کمال رساندند و در علم و فضیلت، کسی قدرت برابری با امام باقر(ع) را نداشت.

مدیر مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم بیان کرد: شیعیان خود را سفارش می‌کردند که اهل فکر و اندیشه باشند و اهل عمل به دستورات خداوند و پیامبر(ص) باشند.

حجت الاسلام یوسفی مقدم با اشاره اینکه امام باقر(ع) همیشه بر مسئله ولایت مداری همراه با اطاعت از دستورات خداوند، تأکید می‌کردند، عنوان کرد: امام باقر(ع) در بسیاری از روایات می‌فرمودند کسی که ما را دوست دارد باید مطیع خداوند باشند و در واقع به دنبال این بودند که این اندیشه را القا کنند که مسئله امامت و ولایت وسیله‌ای برای تقرب و طاعت بیشتر خداوند است.

وی گفت: امام باقر(ع) با جمع‌آوری احادیث ثقه، به دنبال آن بودند که روش فهم احادیث را به صحابه و دیگر دانشمندان عصر خویش بیاموزند و تلاش فراوانی مبذول می‌کردند تا حقیقت را به دیگران بیاموزند.

خبرنگار: مژگان فرهنگیان